

تئیین اجرت بولینج اعلاق
خصوصی باز فردا اداره است
مکاتب بدون مصا
سویوان پذیره نماید

جامی اداره کنماه

دبر - غایین کنای

ملکرانات و مکاتب

پایه سیوان فیل تهنه

خون - عجل

هر چهارمین بیان دوزنی خواهد

گفت نمره هفت شاهی

دبرگل بجهة نفره مافتب

بیت اشترک

حقوق اول

۱۳۵ سال

تاریخ یکشنبه بیت دوم صفر ۱۲۲۶ بخاره فران

این روزنامه فقط مکانیک ایرانیان و متواریان اسلامیان است

و بعضی گیران دلی امکن خود و دیگران ارجاع می‌کنند
فریب داده و پاسخات بلاهست و بخری
برای خود نایم معرفه از اهوار عقیده خود را در
این موضوع مذکور می‌کنند.

آیا یک همچو کاین معتقد از اشخاص مختلف
که درین چیز باهم مخالفت نظری و مباحثت
عقیده دارد از مردم می‌توانند در وکیلی مارا
دو اگر داده به مخفیانی مترکه و مسیلهای خانه
بیان کنی که از هرسو مشوجه باین سرزین بلا
درده، باین کشور محنت کشیده کشته معالجه
و جلوگیری نمایند:

با اینکه باز همان حامل مسیله خارجی باز
وستی شخص خود بوسیله همان وصله
همی نازیبا و فیمه همی غیر مناسبی که به طلاقی
بود در کاهش حاضره موجود نمود اجزای احتماله
این چیز تازه بکار آفتد و راهنمای از کار باز
و هشته می اینکه فرزه خانیده و منطقی نیست
نظر الاصلاح تیره بخت پر پیان روزگار

کامنیه حددید، کردہ حددید

معقب نظریات و مقالات مالک در کتابه ۱۷

جشن اجلا اعرض قارئین رتندید کامنیه قای

(هلا، اسکله) پس از گفت سلسله چهارن ثبت

آور، یکرشته ترکزل حیرت خود و یکتیم

تعجب آمیز و سایر خصوصیاتی همچ که موجب

الخلال آن می شد سخن بالآخره دیلیو ماسی پذیر

باندازه لندن شاخصی خیلات خود موقت پیدا نمود

کامنیه اقای مین الدوّلہ با عضوا، تباين

العقیده و اشخاص مختلف اتفاقه تسلیم کردید

رشادت کدام دست قدرت، هماریت کدام

استاد ما هر چیز میں الا افضل و مموده و اشخاص

متقدارالسلک اداریک مجمع باشیم کامنیه وزیر

ترکیب خود لاید اصولوم است

با این امکن تصریح باشیم کردہ بعضی افراد کامنیه

یح و بعضی دیگر اوقات درخ نموده و سور دین

تغور کر دیم که مارح و قارح این و آنیم بیکت

خواهی، بر بادی ملکت، تهره جماعت،
تلخ اخبار، باین دیار خرسی بادگار نگذشت
امروز باید باعضا صادر صالح تلت در حال فعال
وطن رست فرموده نموده و فرازفت آین غلام
عملیات صحیح آن عدد صحیح العمل را کنمند نمایم.
صحیح و فاسد تو اما کار خود را هند کرد
نیک و بد ما هم خواهند ساخت حق و
باطل یک جامع نمی شوند.

یک فابریکت یک ساعت که دارایی
اقام للات و اوقات مختلف است و دستگاه
کی و وزیر از اخراج آن ناواقف باشد شریعت
اجراء و الات را زکار آزاده باز و دچار
توقف و تعطیل نماید با اینکه اگر هم کار کند
برویه دیگر اصل خواهد بود.

حق ضد ماقل است باطل ضد حق
قطیع حق و باطل مراد فحیح و فاسد
محق نیک و بد بدام فلفه بدام
منطق از روی کدام حکمت و بطقی
کدام ترتیب عقلی و علمی نمکن است

ایران خاید گرد خود آنچه را سخا به برده و حقیقی
را که در نظر دارد تجھیل نموده ایران و ایرانی را
با غلام خیر نیک مزورانه بدره عجیب مفتی
و فنا پر نایاب نماید.

مجت درین موضوع و تحقیق در خوبی
این مسئلله یک نوع بجز سایی و یک قسم
الهلاع عقیقی لازم دارد که ماراده کوش جیگل
حصول آن بجز و تحقیق غیر مقدور است ولی
نهاد که حقیقی معلومات ساده و الهلاع
نمی تکلی باشد و باز از آن که محظوظ اور ایک مارا
سایه است درین ورق پاره مذکور نموده
عجیب و خود را نیز هم نمی شوند.

چه حقیقت است این فتح مسأله و شد؟
چه حقیقی درین مآلیف پر ضرر خلوه کرده
و حسر حریجی در مقابل این فرنپیغ عرض اذتم
کرد؟
چه میشند؟ هفت نفر که همان باد لایش
پنده است گزاری اجانب عزیز شده و در خدمت
نوبت کفالت پایه رات دولتی جزا فداء،

نیخت

بسم الله الرحمن الرحيم؟ چندی که رئیسه طوفان ایران پیوند بمقابل بر شته ملطفت مبتدا بوده ببروری ایام و شهور و پوک
و مسوم علوم و اسباب آواب بکلی حصل و خندس بازه فهم مددک با دیم مملک مشتبه و میش شده علم را داده
جوانی گذشت و خلق افضل بیع شخصی کشت و از دیم اسی بازه دار حکمت و کلام حرفی بزرگان بازه و هر
یمنی برخلاف طریق سیر نمود و از هر زیرینی جای و کار و ذهن حفظ کی و ذخیره و عجم و دینار و از هر عالمی ملک و عقد
بهشت بازه و از عاصل بیخ فضای و زیر دستان یکی علی حب خود یم و سلطنت تم تجھیل بیخ نموده و متوسل
خوبی و لایاست و شهوتی تضییع نقوص و شکر داده از هر ملل و مخلص است اگر دلیران شده و همکنی که اف معاشر
گردد و هر قدر رفته ایران این جهان نقوص امداده خضر و معاشر و مایه است آن بدی الشهادت شخصی کشته دلیران

که بجز اینها می‌پی‌می‌سرد عکشته دین ملکت
محاج ماتاچندی هم برای حدوث همان بجز
و ترزل بلا تکلف و ترزل و محروم از
اصلاحات لازمه کرد ویده.

بعهار آنکه دیلو ماسی اجنبی بوسیله بجز
نهامی متوالیه موقعي خود روح دزرسی و ملن پر
از کابینه شد بجای آنها با اسم قریم و شیخ به دیا
عنادین و بیگرک باز که نباشد توجه رفته می‌ازدیر
با ز تهیه خود و حاضر دارد بکامیه و ملک کرد
آنچه را که سالمای دراز برای حصول آن این به
قضای و فحایع را مرکب کشیده باز روی
اجرا می‌ان روز پیشتر را صندوق خواهد
شد.

ذرات مقدس شاهزاده که می‌از به علاقه
مند می‌ان آب دخال است بعلاءه تعلقا
خود گفت، غنواری، حرست این به
دویس العیه ا در میگاه خداوندی بضمون
لکلمه اع و لکلمه مسئول عن رعیتی عده دار
و قانون اساسی اهم خط حقوق نلتی باشد

بابیکی از رسیده بزماید در این مورد خود را متفاوت
سازم باز باید بگویم اعضا و خادمه این کافیه
تعییر ملکتند ازه و پر خلاف طرقه وقت خود
که سالمایان خوکرده اند ابراز حق خلیفه خان
باید متفق شویم که لغتها و صحیحه این کافیه می‌شوند
معارفه با اصحاب فاسد حق عمل دنی
نیت خود را درود میکوند.

باباید بگوییم که غصه بخت خد نظر اعضا هاش
سوش و ظاهر سازی است افراد امر افیار است
خارجی و مخدود را یکه تکرار احتیان گرده و دویله
ایم تولید می‌نمایند شد روح در این ملن
پرست از کارگزاره گرد و بجایی آنها اصحاب
ملایق خان بضریت لایه میغین خوانند شد
و نظریه اولیه را بلایا مامل ر و میکنیم زیرا بجز
از این دو غضیر (صحیح و فاسد) بر خلاف
ملک خود رهقار گوایند خود تعییر رود و
طرقه آنها همان تعییر باشد است و تقریباً
هم فخر میکن است نایا هارش اخیر اتساع کرد
با توئیش ذهن افطراب خاطر باید مشترک بگیم

نیل عادات بر عارض مسلمین مدد و داد اسم غازیان و جنگ جویان دغافل نظایره مسوده و پیغمبر زوال احتمام
اسلام گردید نادوره محمد علی بزرگان مستقر بخارطهم و فتن صد میلاد کا تم علو طعون فی دارالرجب و میتوون فی
التجن النجیں گردیدند که احاطت علیهم لمح القصی غرفت ضم نفیش النفس و لا بحاجی سیده که از عدل نهوده و از من
شائی بانی دناده کار نکاره و جملکی ناکارات الرؤس من ایدی الکفره و ان بغره گردیده نور نار و غیم بوار و بی
الا صفر از مثال و شریک او از جنوب دست تعریف بجزه اسلام کشوده طاعت فرمان از دی دیت پهان
احمدی نوشی که فاحاطت علیهم دلزمه الملوه و غثیب الله علیهم ولهم ما اکنچ جمی از خود گذشتگان داره کاره
مردان بغيرت پن داری و هیبت و ملن خواهی تحمل صفات پالی و جانی بلکه ناموسی و مناسب و میقات
شند و تبدیل سلطنت متبیهه بدولت مژده خود ره نمودند دنام نامی خود را در صفوی روزگار بسیار نهاده و
بعقیده همانیه خود آنها بشش فرامی خواهند داشد و مخفیه بازار دین و میقل زنگار کین تبیهه پیش دو معاو دامور نظر عده

با اصحاب عالم از حل آن عاجز و نظر در آن
قلب هر منظر را میزدند
محب ترین است، طرف محشری است
از ذات مقدس شاهنشاهی تا باطن جهیزیان
میوقد که چند نفر میین فاسد، خائن، عامل
و کارکن ا جانب بوده و سهند جملی خود را
بیکاران بجهات ایران آقدم داشد با انجام چنین
عده کاری وزیر کاهی وکیل، وظی حاکم، بمناسبت
شار زمانی مشیر، به طرف که توجه میود باز همین
گروه در مقابل جلوه گشته و کفیل امورات
تلت میگردند.

بمکن تقدیم میگایت آنها داریم، بمکن معلمیم که
ملکت بست آنها را و باشد ام وزوال میروند
با این وصف باز طرف دولت بجا رانی
نه از تلت مکافات !!!

بجای این ایران، این مکن شیران
این مولده وارپوش، این مقطع الرأس پرور
این مطلع مردمان فوق العاده، این مشرف
تریست، این عصمه تدقیق فوت، امروز وادی

اقدام نیم داشته.

در این تصمیم ملوكانه و نیمی این کابینه غیر
تجانس با ابطال اعیانیکه میش از همه با جمال روحیه
برک از جمال درباری دارند و آنها متعاقبات
گزیره که در این دست قلیل خوبیس برای که
سلطنت فروده اند و مقصود ور اتفاق بیفرمایند؟
آماحمد صد و خارجیکه از این عناصر ظال و از
این فرزندان ناخلف وطن و از این خاک
خیانت پیش دولت ظاهر شده و میشود میش از
هم شخص اقدام ملوكانه متوجفت؟

آیا اثرات سویی که از زوال کید دولت و
برپادی یک ملکت ناشی میود مقام سلطنت
میش از اسایز افزاد بخت توجه خواهد شد؟
در چنین خالی یک چشمکی هنرمندی ای باشیه
بچیر معاوی میکند.

مسئله در این تشكیل کابینه و در زدن
این شغل فتحم خطیر درین یک خدنه که در زیست
تلت ایران وطن خارجی غیر از درستی بهمچیز
حرفی که اند یک متعاقی لاجحلی کرد بد که ای

دواد خواهد بود ماعرضه آفاق از کرد نفاق پیره است و شاخ بلایه دیده و پای فتنه شکن دست رخنه
لهنه آبیه و فروع ایمان فرزند و جان از عیب علت پرداخت شود و بگردش روزگار اعدالی رویده و در خود
امن زمان بایش و هر راه آرد اسلام و ایمان افسوس هزاران افسوس دوازده سال از عمر مشرد مکنه شیخی
از حلیمات بر روی ایامی که اشته نش کور کور آن فریاد امحللاح زدیم و بتنا دب و تبادل کابینه در هر سه یک
ده چهشش ماه و در هر راه کسر از ناه اصلاح امور را دست عده هواه دایم وزمام امور را در کف طایفه هنایم خمزه غلیک
با پیامت فلک کارانه و آن امداد احتمانه که زانه و اخایم جالب بنافع شخص و طالب مقام سوریه و زنگنه تجیل میانزیجی
آورمی مال و تغیر لقب پسرداری و سپه سالاری و باز خود ترقی پیافت کردن و مضاف البه خود را سلطنت و با دولت
خودن و باز ناده ف رخ ده و باز نخاده و پایه ده و باز خود ترقی پیافت کردن و مضاف البه خود را سلطنت و با دولت
خرد و با اختیار لقب بینت سعدی و خود را در عقب سکول آمد اشت خارج شد و سفت خرد و باعضا خوش دن و بازم

بعد از این بسام دیانت، با برآفته آن فروش پایه‌گاههای این ملکت صرف نظر نکنند، این مردم بدهست اچمی بجال خود و آنکه از پس شاید کلو اشتند قدری چاره بحاجاتی همی خود نموده، شاید موق شده که دست دشمن خارجی را کوته کرده، خواهیانی را که سه از زمان ریاست خود تجربه نموده ایجاد نهند.

اگر در این دست بولمن خدمت کرده، اخبار بیافت و کفايت نموده بجهت مقدار کافی است قدری بجالک خارج تشریف نمایند که از وجود است مذکور ملی سایر لادهای و چیزی که از وجود است مذکور شما متفق شوند و آنها را از درستگاری و محبت عذر شما مستفیض نمایند و با ملاع جراحتی آنها اهدام نمایند، ایرانها را نماین از ازه قدرات شما کفايت ممکن است.

اگر هم فاعل و بطن فرضش و می‌لایم همیش نماین مقدار را مخفی و انته چندی که کنید:

فاموشان، معدن بی میان، فمع مغالط، صبد، جمالت، حیاتی ذلت و میارتگر میوه‌ها جمیت رفع تجاوزت معدودی قلیل اما جزم به خارت فی میند، هم بعد از کر فشار، هم مظلومند، هم مشاهده تجیشند که این خائین ریاست، قویت، عرض و ناموسان را تسلیم اجابت فنازند با امثال تن بزرگاری است و اده و تحمل همت مشقت و خارت را نهادند و در تمام این لور و پیغایک یک نفر می‌نمود که بسام دریافت و ان فیت این خائین را ببرای خود ساخته.

اسی کل میک سالهار این ملکت برایت و حوت را کامران نشونه کرد و دویش میز نهاده بجهات ازی حق است و چیزی این پوشت از سراین مردم بچیت بردارید این چیزی که که راسی بر بادی و بطن پیدا نموده اید آن اگر مقصود تان ریاست بود که سالهار آن دو ایده.

اگر تحریل روت بود هر یک بجز اکمل بالکینه

حرکات اعی و با گوش شنوارانک است که در از میان بدن و بجازات را بجا و احتماً سوکردن و هر خپر روزی چیزی همچه رهانی نمودن و بواطفه هر عزت سیر خود را در آن و گذشتن هر کوکه بزودی خود را لفظ و حرفاً مسئول داشتن که در خپر روزی رسکا اتبه خود را نمین نمایند و لازم است بجا و باز دادن حکومت و دریاست غلط کارانه جمع آوری مال کردن که پیسح دوره نایخی از خود بیاد کارگذرا شدند و خود را بعد بسیار چنان جنبی و سمالی و انسدند و بدیهنه بافت که را نمایند و همچو اورایت را از چرخ ورقا و حوت آنده اهستند و در این چند ساره که چیت پن المللی اصط داری نمود، با این خود آنها کفت و هر گونه انواع از محن و بلاد و در میان که از کوہها از پاپین و بالاغریق و کفرار شده و جمیش صید نمک آن ارشنادی موجب بخارات و استخلاص نمی خود و میت بر نهشته آن و غلبت مداره و عقیده سفر را از افرا و ایرانی و غیر ایرانی این بود که بوسیله زمام داران خود از آنها استفاده نموده کرد و پیغامت فرمی از عدم تعریض اجنبی نمی خواهند خود را نهاده که کرد و چه کرد

ایجع پیچ روز بیان گیری می‌گزند (یعنی ۱۱ آذرماه) تا درین وقت تکلیف صلح را مجدداً بر دست گرفته باشند و ادله و عبارات آنها را در اینجا بمعین کنند. در در رو سپاه حکومات جملی بر خواست طبقین کنجه شد و در چهاردهمین قدر نایاب بود. بیانی تمت و عملت حدوده می‌گذارد اجری و چورخوده ولی به استند

جهانزاده اسماجی باشد خدامام
 قادر تعالی که می‌از همه بیوت هر یک
 بیرون مطلع است اینکه مخلوق و داری خود را
 الی الای بدست شما اسرائیل که ایشانست در
 میورده که یک نلت پریشک ای احمد نایاب و سازده
 اخراج اسرائیل را داشت ہمین نلت مظلوم از شاھنامه
 گرفته ای احمد شما در تاریخ ایران خیلی معنی داشت
 چنانی چیزی بگزید که ای احمد

اخبار خارجی

ترجمه ارجمند این موز

فرانزیس فون آلان بیکر کیتی ای اردوانی کیتی
 ای جملی اتفاقی بیکر سے بازان فروخت جواب داد
 است که برای مذاکرات صلح زرضی است.
 نیں چیزی رو سپاه تکلیف کرده که مذاکرات

ای افغانی ایران خنای خیانت نه؟ آیا چهل ایران می‌دانسته تغیر نمود؟ آیا باران هرگز در اطراف ایران نباشد؟ آیا سبلهای خون جاری نگردید؟ آیا از هر گوش صدفی و از هر ناچیه نهانی پرخواست؟ آیا همیاب استیصال و محرومیت نکشند؟ آیا از جمیع دستگاه از فرق و فاقه بلند نشده؟ آیا از جمیع بجهه زمان و فرعی میان عویشان قیام نهند که تجزیل نشده باشند؟ آیا محظوظ تانی مانده که از هنر کچیم بخانمان نهاده و اداره مددگان آمیاری نشده باشند؟ آیا نوسن بر باد رفت و با عرضی مانده؟ با یهودی سیاسی روزگار در در دامی پیشوار که رایی رایی نکات مدد
 بزود طرقی سلامی دیپیش نهاده است بمان جراحت گفته ایه جمعی از زندگان دغیرت دینی اسلامی و ملی و ملی در مدد چاره روزگار سیاه برآمد و در مقام تحسیل دوامی در دامی بیدر
 خدمه ای افراشته و ذکر مصائب رایی نیچه داشته بگش و نیزه دلک فیض خود بخلافه از هر چهه و مراجعته باشی از زندگان
 کوئی زمانی نهاده نام در جای ترقی و تعالی بر لشی موجبات بقا، هر قوی را محترم باقی محفوظ و خادیشی داشت
 باقیه دارد

خصوصاً امالي نجت کش آنها را خطاب کرده‌اند
میکنند که آنها راضی بسته‌این زدن خود را معنای
بی مقصد و کور کو رانه را مدت واده و نه فیض
اروپا را پوح کنند باز فرق فعله مالک متفق
در خواست میکنند تا بدل جواب و بینند که آنها بجز این
در ۱۹ نوامبر بلا تأخیر بر ای مذاکرات صلح اقدام
کنند یا خیر مسئلہ صورت فلسطین بدآورده.
اسی سرمازان ای فعله و ای زارعین بخیر ایا
محکومیت متفاق با اقدام علی در صلح کنند:
این دلالای شورایی ملت فعله ای آلمان اطلاع
ترک و بلغار اخطاب ساخته میگویند آن صلحی را که
با تکلیف میکنند یا به تکامل اقتصادی و مدنی یا هر طایفه را.
نماین پذیر باشد.

فعله وزارعین انقلابی روایت مر اصل امام صلح خود
آنقدر یکم کرده و معاہداتی را بهم که یک پادشاه روس
در سرمازه داران با متفقین خود مخفیانه بسته آمده اعلام و
عدم اینباره ملت را درین مواجهات پیان نموده با
یک اساس اسلامی آمیز و یک عملی پیام طائف
تکلیف میکنند که معاہده جدید بولیند.

در جواب این تکلیف دلالای دلالایی مالک متفق
حکومت شوروی را بقول نکرده و مخواسته بله اسما
داد اخراج اکرات صلح نبیند.

حکومت فاتح انقلابی احتیاج بقبول شدن
و پیلو ای ای سرمازه دار راه نامد ولی باز مطلع مالک
سوال میکنند آیا اماهیار ویا مات و پیلو ای ای ای
عیناً طاری اتفاق و محاصله ای اینجا است یا خیر
این امالي فضایت میدهد که این در مبدأ صلحی را که
انقلاب بر روی یکیک است درده و پیلو ای ای ای ای ای

یا خیر؟

جواب این سوالات را با حرف بلکه عالماباد
بفورت پر می‌نماید.

قوش روس ای ای روس نجیوانه بیش ازین
مظفر بمانند در ۱۹ نوامبر با داخل و خارج کرات صح
می‌شونم.

هر کاه طائف متفق و دلالای خودستان را تقدیم
در آنوقت با خودمان بجهاتی با آنها شروع نماید از
خواهیم نمود.

دارد حد و تفصیل صلح عجیب هستم هر کاه سرمازه
داران مالک متفق با انجویه صلح اتفاقاً دی کنند
چو اینهند آن بکلی خود آنها خواهند بود.

احسنه شهرگی

اقامی عقیم اللطفه کارگزار که کفیل اداره حکومتی نیز
می‌شود در محال مرقبت و اهمام موطلب حفظ
نظم شهر و رفاه امالي است حقیقتی بالافت و دیگر
این تصور و طبقه شناس دولت سراوار بجید و
قدیر است.

ولی از اینکه او بایمی امور میل مازده بکفر نامه کافی
می‌سچ ناجیه باشد خذائمه امتحان کرد و که دور
سچای قدر دانی و نتویں شخص اجرای میل و خواهش
و پیلوان ایاثان را بسر در دیف مایر اصحاب
این صحیح العمل عامل بکلیزند.

مجازات

امیر خان تکلیف اراده که رایی بر فرخانی مقصود
بود بعد از این طلاق و ثبوت تغییر حکومت بخوردن نخاه
تل ریانه و پیکاهه جنسه داین مجازات هم جمله هوله بر قریب
البته مجازات ملکه که هر خود را در آنها میگذرانند

بَرَّةٌ وَقْتٌ تُقْرِنُونَ

بر ازان کویا نازیر چش
که ای سیم جیز و مفاس
الملکیان مُنْسَن
فایعیند آمه آذونه
بَرَّةٌ وَقْتٌ تُقْرِنُونَ

چَسْرَهْ مَدْرَهْ
آیا هیدانید؟

وزیر بجهت زاریم کشی مداریم تحت الجھی مداریم
وزیر بجهت زاریم بر لی آنکه معموره کند اشنه
وزیر داخله مداریم داریم آن.....
وزیر خارجہ مداریم چراند ایم؟
وزیر عدیت مداریم پس آقای این الکا چکاره
وزیر مالیه مداریم بخدمت ایم

وزیر تجارت فواید خادم ایم راستی مداریم
وزیر جنگ مداریم وزیر صلح هم مداریم
وزیر معارف مداریم اخیار دارد معرفت مداریم
والا خشت اشرف آقای دوق اللہ بھین مددوی
بکوری چشم حود اقیاز مک مدارس ایران را به پوچانجا
الملکیں خواهند والگار نمود و بفوریت ایران ریگ
پاریس ولندن خواهگشت خیزادیں با به راد ایم

اصدیداری

رُوسیتیل ہر دولت ولنی کے برائی منافع الملکیں
جان فنا فی گند او را بمحیت خواه شاخت پنجه
مدستی رانیسا (د) ایرانیان باید از دولت فخر
الملکیں امیدواری پیدا کنند بواسطہ تکلیل ملیں
جذب دغرب لا بد ایم رسی خواهد بود.

احطاء

برای احترام اوقات غواص استعمال تقریه داری در
این هفتہ روز نامه ماطع و نشر نمود
اوپیات کیلکنی

ای بار بتو بطران
تو بین آمه وزیران
ما بدنی حال ایران

که تمام شلوغ پلوغه
بَرَّةٌ وَقْتٌ تُقْرِنُونَ

الملکیں شوم دغدار
ظالم و روزگرد مکار
باور ده اخراج کار

مردم خائن دوق
بَرَّةٌ وَقْتٌ تُقْرِنُونَ

الملکیں که داره کینه
چهارشتم و بعض و کینه
خوب جنم بزه کا بیه

دُوہ کا بینہ فی فسرو
بَرَّةٌ وَقْتٌ تُقْرِنُونَ

در جنوب پر از طیت
خانفر ماہم ریت
لاپی داس و دیریت

آیا خس فانم در د
بَرَّةٌ وَقْتٌ تُقْرِنُونَ

باندہ بتو بار جان
توبیت خوب ایران
ما جوچ چشم که لاثان

او طرف کم دلخواه